

Základná škola s materskou školou Pavlovce nad Uhom

2010/2011

MÁJ 2011

ročník VIII

Pavlovský školák

časopis pre žiakov i rodičov

Z obsahu

zo života školy • aktuality Pavlovského školáka • interview •
exkurzie • médiá okolo nás • ešte viac fotografií • literárna
a výtvarná tvorba • anketa • šport • perličky zo školských
lavíc • hádanky • vtipy • omaľovanky • hlavolamy •
neskúšačka •

Škola, kde to žije ...

Pavlovský školák
štvrtročník pre žiakov i rodičov

Vydáva:
ZŠ s MŠ Pavlovce nad Uhom
Školská 3

E-mail:
pavlovsky.skolak@gmail.com

www.zspavlovceuh.sk

Slovo na úvod

Lúče zlatistého slnka jemne hladia zem. Na širiej oblohe plávajú mraky ako loďky na vode. Na vysokých horách čo siahajú až k oblakom je ešte sneh. Príroda tam ešte spí. Pomaly sa začína prebúdzajúť. Tiene stromov padajú na veľké skaliská. Jemný vetrík ako páperie sa prediera pomedzi mlčiace konáre stromov. Listy na stromoch vytvárajú jemnú melódiu. Pomaly rastú na stromoch malé púčiky. V tráve čupia malé snežienky a smejú sa ako malé dievčatá. Tráva je zelená a hebká ako koberec. Malé motýle tancujú svoj motýlí tanec. Sem-tam po lúke prebehne štíhla srnka sťa baletka. Strieborný potok uteká po svojej dráhe. V ňom plávajú malé i veľké rybky ako s vetrom opreteký. Na potoku si bobry začínajú stavať hrádzu. Sú usilovní ako včielky. Nezastavia sa, kým to nebudú mať hotové. Potok naráža do malých skál, ktoré mu stoja v ceste. S času na čas sa pustí nejaký konárik na okružnú plavbu po potoku. Na jar je príroda najkrajšia.

Daniela Hudiková, 7.B

Jarné kalendárne zvykoslovie

Naši predkovia sústredili najviac ľudových zvykov na zimné obdobie, ale ani jar sa veru zahanbiť nedá. Ľudia sa tešili končiacej sa zime, pribúdajúcemu dňu a aj teplote. Príroda sa začala zobúdzajúť zo zimného spánku a pohľad na svet bol veselší. Aj v dnešnej dobe sa mnohé zo starodávnych zvykov slávia.

Fašiangy - fašiangové obdobie trvá od Troch kráľov do Popolcovej stredy. Je to čas plesov a maškarných bál. Najbohatšie na zvyky sú však posledné tri dni, ktoré symbolizujú koniec nadvlády zimy a pomalý príchod jari. Tie sú vrcholom veselosti, hojného jedenia a pitia. Po dedinách dodnes chodia rozpustilé maškarné sprievody, veľa sa spieva a tancuje. Vytvára sa „svet naopak“.

Morena - slamená figurína ženy, symbol definitívneho konca zimy. Dievčatá s ňou za spevu obradových piesní prešli celú dedinu. Za dedinou ju potom zapálili a hodili do vody. Symbolicky tak mala odplávať zima (a s ňou spojená smrť) z chotára.

Veľká noc - v kresťanstve najdôležitejší sviatok zasvätený vzkrieseniu Ježiša Krista.

V ľudovom zvykosloví majú dôležitú úlohu tri symboly jari :

- ☉ voda, ktorá už nezamrzá - oblievajú sa ňou dievčatá a ženy, aby sa očistili od chorôb
- ☉ zeleň, ktorá je v rozpuku – z prútikov sa robia korbáče, zabezpečujú sviežosť a silu
- ☉ vajíčko, zárodok života – mení sa na zdobenú kraslicu, sú ňou obdarovaní mládenci (dnes skôr nejakým tým eurom ☺)

Máj - vysoké ihličnaté stromy s očisteným kmeňom a vyzdobeným vrchovcom. Sú prastarými prejavmi lásky. Mládenci ich v noci pred prvým májom stavajú svojim vyvoleným. Stálo by za to oprášiť túto tradíciu aj dnes. Na pätnásť až dvadsať metrov vysokom kmeni očistenom od kôry bol pripravený vrcholec zo smreka, jedle či brezy ozdobený mašľami, stužkami, šatkami. Čím bohatšie bol máj vyzdobený, tým väčšie bolo bohatstvo devy súcej na vydaj. Máj bol ako symbol lásky vystavený celý mesiac.

Zo života školy

To, že sa deti vedú zmysluplne zabaviť aj prostredníctvom počítača dokázalo podujatie s názvom **Zimné variácie z počítača**. V súťažných dvojiciach vyhľadávali a následne tvorili prezentácie s tematikou zimy. Najčastejšou formou u detí bola kombinácia veršov a obrázkov. Pri ich aktivitách sa skĺbili poznatky s predstavivosťou a zábava so serióznou prácou.

Akciu **Múdrosť sveta v knihách ukrytá** sme začali príbehom z knihy „Najkrajšie príbehy spred kozuba“, o ktorom sme sa porozprávali a zahrali sa na spisovateľov. Potom sme sa presunuli do učebne a spoločne sme navštívili tieto rozprávky: Červená čiapočka, Popoluška, Žabí princ, Tri prasiatka, Janko a päť čarovných fazúl. V každej rozprávke sme riešili zaujímavé úlohy, po splnení ktorých nás čakalo prekvapenie v podobe divadelného predstavenia „Princezná na hrášku“, ktoré pre nás pripravil bábkoherec Erik Kaplan zo 4.B. V závere nášho posedenia s knihou sme museli splniť ešte jednu úlohu – poraziť neľútostného draka. Naši bojovníci úlohu splnili a vybojovali si sladkú odmenu.

"Ó, mojej matky reč je krásota, je milota, je rozkoš, láska svätá..." P. O. Hviezdoslav

Pavol Orságh Hviezdoslav - slovenský básnik, prozaik, dramatik a prekladateľ. Je považovaný za jednu z vedúcich osobností slovenskej literatúry a slovenskej kultúry vôbec.

Význam jeho diel a úctu k tomuto veľikánovi si každoročne pripomíname súťažou v prednese poézie a prózy "**Hviezdoslavov Kubín**". Tento rok sa školské kolo uskutočnilo 30. marca 2011. Do okresného kola postúpila Želmíra Borkešová a Nikola Halajčíková za 2. kategóriu, Miriama Repková a Jaroslav Varchola za 3.kategóriu. Naši najmladší recitátori, žiaci 0. a 1. ročníka, sa nám predstavili nesúťažne. Víťazi Martin Majoroš a Barbara Karková budú našu školu reprezentovať v okresnom kole v Michalovciach.

V príjemnej atmosfére sa uskutočnila v spolupráci so školskou knižnicou **Beseda o knihe Trojruža**, ktorej autorom je Pavol Dobšinský. Beseda sa začala tajničkou, ktorá ukrývala meno autora. V krátkosti sme si porozprávali o jeho živote, tvorbe a prínose pre slovenskú literatúru. V druhej časti besedy sme sa zamerali na knihu. Pripomenuli sme si ilustrátora knihy, aké rozprávky v nej boli, a ktorá sa žiakom najviac páčila, aké postavy v nej vystupovali a čo všetko zažili. Besedu sme ukončili kvízom, pri ktorom sme si pomohli knihou. Kvíz sme si spoločne vyhodnotili a najšikovnejších odmenili sladkou odmenou.

Zastavenie v čase je cyklus o obdobiach literatúry. Prvý ročník bol zameraný na ľudovú slovesnosť v dvoch podobách – teoretickej a praktickej. Niektoré informácie boli pre žiakov nové, niektoré fakty poznali a reagovali na ne, ale predsa len zaujímavejšou pre nich bola praktická časť, kedy dievčatá i chlapci predviedli ukážky z útvarov ľudovej slovesnosti. Zaspievali ľudové piesne, porozprávali vtipný príbeh v nárečí a vyskúšali si, ako sa rodí rozprávka.

V apríli sa pre žiakov 3. a 4. ročníka uskutočnila **Beseda s poľovníkom**. Žiaci sa dozvedeli o stromoch, ktoré rastú nielen v našom okolí ale aj o zvieratkách, ktoré žijú na Slovensku. Pán poľovník žiakom porozprával o poškodzovaní

a znečisťovaní prírody a poukázal aj na jej ochranu. Súčasťou besedy bolo vylúštenie tajničky a prehliadka poľovníckej výstroje a výzbroje. Žiakom sa beseda veľmi páčila, pretože sa svojimi vedomosťami do nej aktívne zapájali. Pán poľovník im prisľúbil, že nás o rok znova navštívi.

Veľkonočné sviatky nám zaklopali na dvere a pre nás všetkých je tento sviatok spojený s vodou, korbáčmi a maľovanými vajčkami. Aj v našej škole sme si pripomenuli blížiacu sa Veľkú noc. Naše podujatie sme začali ukážkou tradičnej oblievačky a šibačky. Nechýbal ani veľkonočný stôl, z ktorého dobroty zmizli akoby šibol čarovným prútikom. V rámci podujatia si žiaci zdobili vajčka a mali šibači si urobili korbáče, ktoré použijú pri oblievačke.

Žiaci 9. a 4. ročníka navštívili hviezdáreň v Michalovciach. Kým boli žiaci 9. ročníka na pútavej prednáške, štvrtáci navštívili výstavu v Zemplínskom múzeu s názvom Krása veľkonočnej škrupinky. Žiaci nielen obdivovali, ale aj nakúpili kraslice a iné dekoratívne predmety. Po výstave sa žiaci presunuli do hviezdárne, kde sa zúčastnili prednášky o slnečnej sústave. Súčasťou prednášky bola aj prehliadka kupoly. Pre zlé počasie bola zlá viditeľnosť, a tak žiaci nemohli pozorovať slnečné škvrny a iné úkazy.

„Ak chceš byť ten naj..., neváhaj a zaspievaj.“ Tento slogan bol určený žiakom, ktorí chceli predviesť divákovi, ale aj žiackej porote svoj spevácky talent v súťaži „**Školská Superstar**“. Programom nás sprevádzala moderátorka Nikola Halajčíková zo 7.B, ktorej to išlo na jednotku s hviezdíčkou. Spevácke výkony boli fantastické. Tí, ktorí ste to nevideli, môžete ľutovať. Naozaj sa bolo na čo pozerieť. Spievala „celá“ škola, od najmenších prváčikov, až po „slečny“ siedmačky. Vybrať víťazov bolo naozaj ťažké. Porota sa však nakoniec rozhodla udeliť prvé miesto za prvý stupeň Jesike Lackovej zo 4.A za pieseň Hallelujah a za druhý stupeň Daniele Hudikovej zo 7.B za pieseň Dynamite. Okrem spevákov sa do tejto súťaže mohli zapojiť aj výtvarníci o najkrajšie logo. Najviac sa všetkým páčilo dielo Jaroslava Varcholu z 8.B. Ďakujeme všetkým súťažiacim, ktorí našli odvahu a zaspievali, ďakujeme porote, moderátorky, ale aj tým, čo prišli povzbudiť svojho favorita.

I tento rok sa u nás v škole uskutočnila súťaž **Slávik Slovenska**. Naši žiaci sa do tejto súťaže zapájajú každoročne. Predstavili sa v speve povinnej ľudovej piesne a ľudovej piesne podľa vlastného výberu. Všetci súťažiaci sa snažili spievať čo najlepšie, aby mala porota ťažké rozhodovanie. Napokon sa porota rozhodla, že do okresného kola postupujú A. Bardiovská z 3.A, D. Vincová z 5.A a M. Kufová zo 7.B.

Žiaci 2. stupňa prezentovali svoje triedy na zábavnom podujatí **Moja trieda**, kde rôznymi formami sa snažili zástupcovia jednotlivých tried predstaviť svoju triedu. Obsahom podujatia boli teoretické a praktické disciplíny, ktoré chlapci a dievčatá zvládali veľmi dobre. Snažili sa zo všetkých síl, aby hodnotenie triedy bolo čo najlepšie. Prirodzene, že víťazstvo získali najstarší žiaci – deviataci. Veď napokon majú najviac skúsenosti. Reprezentantov tried v ich "zápolení" povzbudzovali aj ich triedni učitelia.

Cieľom podujatia **Za hrst' zábavy** bolo zábavnou formou overiť pohotovosť žiakov čo najlepšie zvládnuť súťažné úlohy zadané v anglickom jazyku. Súťaže sa zúčastnili štyri súťažné tímy a veľký počet divákov, ktorí sa veľmi dobre bavili. Každý tím sa snažil dosiahnuť dobré umiestnenie, ale ako to už býva, zvíťazia len tí najlepší. Na tomto podujatí to boli žiaci najstarší – deviataci.

Keď sa povie Zdravá škola a krúžok Pečenie hrou, výsledkom spolupráce je vždy zaujímavá činnosť malých pekárov a starších propagátorov zdravej výživy. Obidve skupiny sa stretli na spoločnom podujatí s názvom **Návšteva v krúžku**, kde si spoločnými silami pripravili rýchle pohostenie vo forme slaných i sladkých jednohubiek. Malí pekári v snahe ohúriť staršie "kočky" a predviesť sa, nedali dievčatám veľa priestoru na realizáciu. Spokojní boli malí i veľkí.

Vzťah k životnému prostrediu prejavili naši ôsmaci a deviataci podujatím pri príležitosti **Dňa Zeme**, kedy z odpadového papiera vytvárali zaujímavé produkty – zemeguľu a ekopostery. Chlapci a dievčatá sa prejavili ako zruční tvorcovia a predviedli, že aj z nepotrebných materiálov sa dajú vytvoriť zmysluplné predmety. Pracovali v troch skupinách – výtvarnej, modelárskej a teoretickej ekológie. Podujatie spestril aj knižný ekostánok, kde naše deviatačky ponúkali ekoliteratúru a rôzne publikácie.

Píšem o udalostiach z minulosti, aby sa časom nezabudlo, čo ľudia vykonali. Toto povedal „otec dejepisu“ Herodotos a žiaci 5.ročníka sa snažili dokázať pravdivosť tohto výroku. **Stretnutie s minulosťou** nemusí byť nudné, žiaci si to vyskúšali a hravou formou si zopakovali všetko, čo sa naučili na vyučovacích hodinách dejepisu. Ako správni historici roztriedili pramene, dokázali, že aj z mapy sa dá zistiť mnoho informácií, vyskúšali si byť remeselníkmi a zhotovili si vlastné erby. Určite by sa nestratili v múzeách, galériách či archívoch a vedľa, čo v týchto inštitúciách možno nájsť. O niečo neskôr sa stretli spolu so šiestakmi pri **Hľadaní stratených svetov**.

Zaujímavý pavlovských školákov

Bez ohľadu na to, ako si vynikajúci v umení karate a na akom stupni sa učíš, nie je nič dôležitejšie ako tvoje správanie a tvoja ľudskosť zachovávaná v dennom živote.

znak pre KATA

Nago Oyakata, okinavský odborník na bojové umenia

Karate je bojové umenie pochádzajúce z japonského ostrova Okinawa. V športovom karate poznáme dve disciplíny - kata a kumite a my máme žiaka, ktorý sa tomuto športu venuje. Martin Veseleni, žiak 5.A triedy navštevuje CLUB MLADÝCH GODŽU-RYU v Michalovciach, preto nás zaujímalo:

* Prečo si sa rozhodol pre takýto druh športu?
Lebo ma to veľmi baví a mám tam veľa kamarátov.

* Ako často trénuješ?
Tréningy máme v utorok a vo štvrtok, niekedy aj v piatok, ale to len pred súťažou. Inak trénujem doma každý deň.

* Ako prebiehajú tvoje tréningy?
Začneme rozcvičkou, potom trénujeme hantei a nakoniec sa bijeme. ☺

* Zúčastňuješ sa aj nejakých súťaží?
Áno, súťažím rád. Máme biele obleky s opaskami. Máme štyri alebo dve zápasiská, nazývajú sa tatami. Najprv sa cvičia hantei. Tréner rozhodne, či budem červený alebo modrý. Keď vás vyvolajú, ukloníte sa, urobíte tri kroky vpravo alebo vľavo a zase sa ukloníte. Keď docvičíte, ukloníte sa, urobíte tri kroky dozadu, zasa sa ukloníte a potom príde rozhodnutie. Traja rozhodcovia majú vlajky – červené a modré. Keď bude viac červených, vyhráva červený a keď bude viac modrých, vyhráva modrý. Potom sa postupuje do ďalšieho kola. Keď sa skončia hantei, je prestávka. Potom sa začína kumite. Súťažiaci od desať rokov musia mať chrániče na ruky, nohy, zuby, hrud' a kolená. Keď hráč má všetky chrániče, môže zápasíť. Začne sa boj, hráč môže udierať hlavu (3 body), brucho (1 bod), chrbát (2 body). Kto získa viac bodov, ten vyhráva. Potom postupujete do ďalšieho kola.

* Aké úspechy sa ti podarilo dosiahnuť?
Mám zlatú medailu, dve strieborné a jednu hlinenú. Okrem toho mám pätnásť diplomov, 1 za prvé miesto, 12 za druhé miesto a 2 za tretie miesto. Dúfam, že ich bude ešte viac.

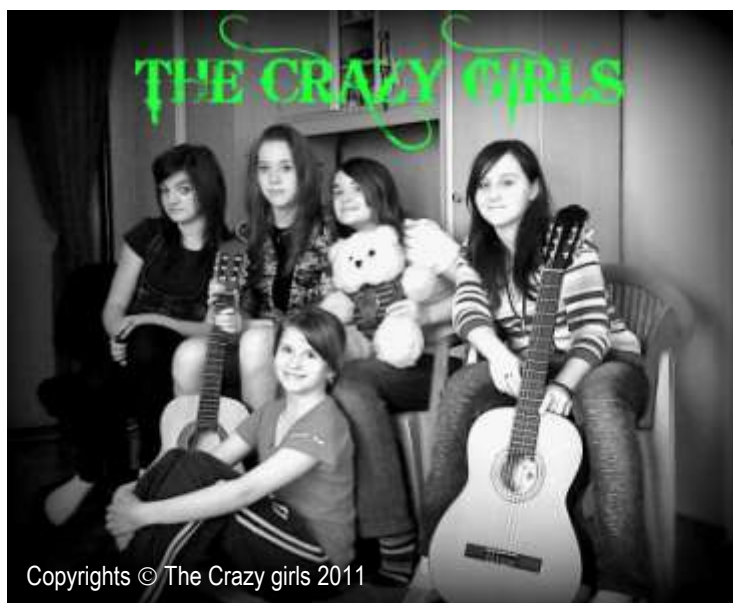
* Mali by sa tvoji kamaráti báť o svoje zdravie?
Nemuseli by, ale keď ma naštvú, tak áno. ☺ ☺ ☺

Zaujímalo nás, čo všetko je dovolené v karate ☺

- * súťažiaci sú oblečení v čistom, bielom a nepokrčenom Karate-Gi
- * pri Kumite a pri Kata bude mať jeden súťažiaci pre rozlíšenie červenú a druhý bielu šerpu. Súťažiaci musia mať svoj vlastný opasok.
- * súťažiaci nesmie mať na sebe kovové predmety alebo ozdoby, ktoré by mohli spôsobiť poranenia súperovi
- * súťažiaci môže nosiť bandáže len so súhlasom turnajového lekára, chrániče zubov sú povolené, okuliare nie sú povolené v Kumite, kontaktné šošovky smie súťažiaci používať na vlastnú zodpovednosť
- * KUMITE : Zásadne by veľkosť zápasiska mala byť 8 x 8 metrov. Najvhodnejšie sú podlahy "tatami".
- * KATA: Priestor musí byť dostatočne veľký, aby súťažiaci mohli predviesť Kata bez zábran. Najvhodnejšie sú drevené podlahy.
- * dĺžka zápasu - 2 minúty (čistý čas)

V tomto roku sme si založili dievčenskú skupinu „THE CRAZY GIRLS“. Sme 4-členná kapela. Vymýšľame vlastné piesne. Naša prvá pieseň vznikla pred triednickou hodinou, teda aspoň začiatok piesne. Časom sme piesne vymýšľali aj vo voľnom čase. V našich piesňach sa snažíme priblížiť sa skutočnosti alebo terajším teenagerom a to v piesni „Závisláci,“ alebo „Snívam“. Ďalšia pieseň má názov „Každý sme iní.“ V nej chceme vyjadriť naše pocity. V našej skupine sa navzájom tolerujeme. Nemáme určeného speváka, preto spievame všetky spolu a myslíme si, že je to výhodnejšie, lebo sa nehádame, ktorá spieva to, a ktorá niečo iné. Jednoducho takto nám to vyhovuje a myslíme si, že nám to tak vydrží veľmi dlhý čas.

Určite budeme sledovať ako sa vám darí a prajeme vám mnoho tvorivých nápadov, nech vám nechýba chuť a samozrejme dobrý pocit z vykonanej práce.

Snívam

1. /: Snívam a ty len pozeráš :/
 môj sen snažíš sa vnímať.
 /: Nado mnou v noci bdieš :/
 a dúfam, že ostaneš.

REF: /: V mojom sne si ty a ja, sme tam my obaja.
 Pri sebe sedíme, do očí si hľadíme. :/

2. /: Keď sa zobudím, nie si tam :/
 po izbe sa obzerám, všade ťa hľadám.
 /: Rozmýšľam nad tebou :/
 a tajne aj nad sebou.

REF: /: V mojom sne si ty a ja, sme tam my obaja.
 Pri sebe sedíme, do očí si hľadíme. :/

Každý sme iní

1. Sme tak rovnakí, a predsa sme iní.
 Ty si biely a on je červený.
 Mne sa to páči a jemu nie.
 Keď naňho pozriem, vždy sčervenie.

REF: Ty to vieš, on to vie,
 ja to viem a všetkým vám to rozpoviem.

2. Keď pri ňom sedím, on ma nevníma.
 Keď okolo prejdem, tak si ma nevšíma.
 Jano, Zuza, Mišo mi vraveli.
 Veď vy dvaja, ste tak rozdielni.

REF: Ty to vieš, on to vie,
 ja to viem a všetkým vám to rozpoviem.

3. Myslím na neho, keď pri compe sedím.
 Myslím na neho, keď v posteli ležím.
 Peťa, Lena, Mira, mi vraveli.
 Veď vy dvaja, ste tak rozdielni
 REF: Ty to vieš, on to vie,
 ja to viem a všetkým vám to rozpoviem.

Copyrights © The Crazy girls 2011

Obrázky maľované dušou zobia interiér našej školy už roky. Autormi sú naši žiaci, u ktorých sa prehlbuje ich tvorivosť a tú rozvíjajú prostredníctvom krúžkov. Jedným z nich je aj **Výtvarný krúžok**, ktorý podporuje tvorivé schopnosti detí. Zisťovali sme, ako mladí výtvarníci vnímajú krásu prírody vo všetkých jej podobách a akým spôsobom ju dokážu zachytiť, sprostredkovať pomocou rôznych výtvarných techník. Ako vidno, pútavý svet obrazov a farieb začal fascinovať našich žiakov veľmi skoro, radi experimentujú pri stvárnení prírody, vecí a ľudí okolo seba. Veríme, že im táto záľuba bude dlho prinášať radosť a s pribúdajúcimi rokmi zdokonalia svoje kresby i maľby. Imaginárny, nepoznaný a tajomný svet v sebe skrýva nové možnosti inšpirácie a vyjadrenie seba samého. Určite sa tešia, keď svojich divákov priťahnu k obrázkom. Obrázky sú akousi premenou snov za pomoci štetca a farby.

Voľný čas sa dá využiť rôznym spôsobom, najlepšie je, ak je to užitočné a navyše si skrášime náš druhý domov. Pravidelne sa staráme o prostredie okolo nás. Tento rok sme sa nemohli všetci zapojiť do jarného upratovania v okolí školy, preto sme sa rozhodli spríjemniť si triedu. Stačilo len dobrý nápad, zadovážiť si kvetináče, kvalitný substrát a kvietky, ktoré nám ozdobia triedu. Dúfame, že počas ďalších rokov porastú spolu s nami. S chuťou sme sa pustili do práce a zasadili kvietky, ktorým sme hneď dopriali poriadny dúšok vody. Ktosi hovoril, že kvetom sa darí vtedy, keď sa s nimi rozprávame, lebo pozitívne reagujú na ľudský hlas. Myslím, že „pobyť“ v našej triede im v tomto smere jedine prospíše a porastú ako „z vody,“ lebo nám nechýba chuť rozprávať. Staráme sa o ne, niekedy viac ako treba. Niektorým spolužiakom bolo treba vysvetliť, že kvety nemusia piť toľkokrát denne ako my, ľudia, ale vcelku sledujeme, že sa im darí. Už sme zvedaví, či kvet rozkvitne ako prvý.

Interview

★ Pre koľko detí denne varíte?

Denne varíme asi pre 200 až 220 detí, nemáme stály počet.

★ Ako dlho vám trvá varenie?

Varíme od rána od pol ôsmej do pol dvanástej.

★ Ako dlho pracujete v školskej jedálni?

Pani kuchárka Treľová tu pracuje 25 rokov, pani Jakabová a pani Rimková 3 až 4 roky a vedúca kuchyne, pani Orosová, 15 rokov.

★ Kto vymýšľa jedálny lístok?

Jedálny lístok vymýšľa vedúca kuchyne a hlavná kuchárka.

★ Je vám ľúto keď deťom nechutí vaše jedlo?

Áno je nám to ľúto a hlavne keď prinesú naspäť plný tanier a vyhodia to.

★ Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Od detstva sa mi páčili uniformy, veľmi som chcela byť vojačkou alebo učiteľkou. S kamarátkami sme sa stále hrali na učiteľky, na 3. poschodí nášho bloku bola „naša škola.“ Ako trest za vyrušovanie sme museli jesť droždie. Nebolo to chutné, takže sme sa tomu snažili vyhnúť, ale na druhej strane je veľmi zdravé. ☺

★ Ako si spomínate na vaše školské roky?

V škole bolo super. Bola som stále predsedníčkou triedy, vedela som teda o všetkých aktivitách a činnostiach v škole. Dlhé roky som hrala volejbal a vybíjanú za školu či recitovala na Hviezdoslavovom Kubíne. Náš triedny bol telocvikár, takže sme celá trieda mali ráno tréningy, odohrali sme kopec zápasov a našli sme si mnoho kamarátov.

★ Ktorý z predmetov ktorý učíte je vám najbližší?

Najbližší mi je samozrejme dejepis, keďže som ho študovala, ale každý z predmetov je veľmi zaujímavý. V dejepise sa dozvieme čo to o našich predkoch, ale v biológii sa dozvedáme o každodennom živote a prírode okolo nás. Na etike si zas povieme pár tajomstiev a naučíme sa, čo je správne a naopak čo nie je správne. Mňa učiteľstvo baví.

★ Vždy ste tak dobre naladená?

Stále sa snažím byť dobre naladená. Keď ráno vojdem do vestibulu a usmejem sa, tak sa usmiejú všetci žiaci a deň je hneď lepší. Aj na hodinách sa snažím byť dobre naladená a nekričať, aj keď sa to niekedy nedá. Ale ak ma žiaci počúvajú a nevyrušujú, preberieme učivo jednoduchšie a žiaci sa nemusia toľko učiť doma.

★ Ako ste spokojná so svojou triedou?

S mojou triedou som veľmi spokojná. V triede síce máme aj problémy, ale tie veľmi rýchlo riešime. Mám v triede veľa šikovných športovcov, ktorí sa veľmi radi zapájajú do všetkých mimoškolských akcií. Moji žiaci sú zatiaľ veľmi slušní a verím, že im to vydrží do konca štúdia v našej škole.

Anketa

- je dobré, že nám školu rekonštruujú, lebo bude pekná a budeme sa v nej dobre cítiť, trošku mi vadí ten hluk, ale dá sa to zniesť
- je to fajn, lebo už nebude vyzerat' ako stará škola, ale ako nová
- vadí mi, keď učiteľ niečo hovorí a od všadiaľ počuť vrff, ale na druhej strane určite bude podľa môjho názoru bezpečnejšia
- určite sa nám bude v krásnej budove lepšie učiť a som si istá, že keď to dorobia a bude tu ticho, tak to bude úžasné
- myslím, že je dobré, že škola prechádza takými premenami, málokteré zo škôl sú tak dobre vybavené ako tá naša. Keď prídeme po prázdninách, tak nepochybne bude taká pekná, že ju možno nespoznáme, už teraz sa na to teším.
- takto opravená vydrží pre ďalšie deti, je to pre naše dobro, len si ju budeme musieť chrániť
- myslím si, že sa škola aj takto pozitívne zviditeľní, je predsa dominantou obce
- škola by mala byť pekná, aby sa v nej žiaci cítili dobre a chodili tam s radosťou, mňa nič nevyrušuje, jednoducho to rezanie, vŕtanie a brúsenie patrí k tomu, zbytočné to nie je
- robotníci nás vôbec nevyrušujú, veď ich cez vyučovanie ani nevidíme, ale možno potrebujú viac priestorov a my vyrušujeme ich
- môj názor je taký, že škola bude najkrajšia v okolí a navyše dokonale vybavená, tým sa nemôže hocikto pochváliť
- urobilo by mi radosť, keby škola zvonku aj zvnútra dýchala príjemnými farbami
- už podľa toho, čo vidím, usudzujem, že to škole prospeje, páči sa mi
- navštevujem iba jednu školu, tak prečo by nemala byť pekná?
- konečne bude aj zvonku dobre vyzerat', uvítal by som aj hokejové ihrisko
- aspoň nám bude v zime teplejšie, keď budú nové okná, v triedach bude viacej tepla, teplo nebude unikať von a zima dnu
- zrekonštruovaná škola skrášli dedinu, teším sa na výsledok práce všetkých, ktorí sa podieľajú na rekonštrukcii
- mne sa tá oprava páči, aj pracovníci sú rýchli. Školu bolo treba opraviť, keďže z nej opadávala omietka, ešte by sa mi páčilo, keby bola farebná.
- ten hluk mi až tak nevadí, lebo výsledok bude super
- som rád, že sa pracuje na škole
- je to fajn, ale nejaké to voľno by sme zvládli, potešilo by nás to, pán riaditeľ, určite by to uvítali aj všetci tí, ktorí zabezpečujú stavebné práce
- nooo, tie nové okná vyzerajú fakt skvelo, ale určite nebudeme závidieť pani upratovačkám

Vytvorili sme

Pero pomoci

Nie je žiadna zvláštna chvíľa- nie je žiadny zvláštny deň, či sviatok,
píšem vám len tak - na začiatok.
Nie je však slušné, písať si s vami,
milí páni, milé dámy,
bez toho, že by som sa vám predstavil.
Viete, ja rád by som sa s vami zoznámil.
Nemám žiadne zvláštne meno,
nie som Peter, Lukáš ani Jano,
ani Martin ani Stano.
Ani Denis a či Fero,
som len obyčajné modré pero.
Nie tak celkom obyčajné,
totiž rado píšem básne.
Dnes mám však dôležité poslanie,
viete, ja už večer počul som volanie.
Počul som ako večer niekto dudre,
to dudrali knihy múdre.
Večer, keď všetko zhasne,
vedia rozprávať príbehy, rozprávky ba i básne.
Knihy nám hovorili,
aby sme takto robili:
„Čítala som v časopise rôzne riadky, verše strofy,
a verte, všade vo svete sú katastrofy,“
povedala kniha najmúdrejšia.
„ Preto ľuďom v tomto čase, je dôležité pripomenúť,
že nesmú na pomoc zabudnúť.
Pripomínajte im to v básňach, rozprávkach a či príbehoch,
Nech to, že vedia pomáhať, je vidieť i na dospelých i na deťoch.
Pretože nikto nevie, či je deň a či je noc,
keď bude on volať o pomoc.
Je dôležité pomáhať každému,
či už zdravému a či chorému,
či blízkeму a či cudziemu.
Pomoc patrí medzi najdôležitejšie veci na svete,
to že je to pravda, v núdzi sa dozviete.
Perá a ceruzy, počúvajte,
básne, príbehy, rozprávky o pomoci vymýšľajte,“
povedala múdra kniha,
a na to sa zatvorila.
Je mi jedno, či ste maliari a či spisovatelia,
jednoducho, milí čitatelia,
nezabúdajte vo svete pomáhať,
a všade o pomoci rozprávať.

Jaroslav Varchola, 8.B

Čarovné slovo

Aj keď sme len mladí,
pomáhať vždy treba.
Raz zachrániš ty mňa,
inokedy ja zas teba.

Keď vidíš topiaceho,
neváhaj a zachráň ho.
Keď vidíš nešťastného,
úsmevom obdaruj ho.

Hoc' stretnieš starých ľudí,
príď k nim, zastav sa.
Nebud' ticho ako mucha,
radšej pozdrav sa.

Majetky sveta nechcem,
peniaze nepotrebujem,
stačí mi len úsmev
a čarovné slovo ďakujem.

Daniela Hudiková, 7.B

Milý dobrovoľník,

rozhodla som sa, že napíšem práve Tebe. Určite premýšľaš nad tým, prečo som si na Teba spomenula. Som normálne jedenásťročná dievča, akých je veľmi veľa. V podstate mi nič nechýba, v škole mi to celkom ide a aj ma to tam baví. Mám svoje záujmy, ktorým sa venujem vo voľnom čase. Musím na sebe ešte veľa pracovať, aby bol zo mňa v budúcnosti zodpovedný človek. Napadlo mi, že by som sa chcela práve Tebe podobať, lebo pomáhaš ľuďom v núdzi, keď im treba pomôcť čo najviac. Ja by som toľko vecí určite nedokázala, nemám na to vek a ani odvalu. Myslím, že si nezabudol ako to vyzeralo po tej spúšti na Haiti. Na také niečo sa určite nezabúda.

Chcela by som to vidieť, chcela by som tam byť a pomôcť a zároveň by som sa bála toho pohľadu na bezmocné ľudské tváre. Mne je ľúto, tých ľudí, ktorí to zažili a prišli o svoje domy, veci, šaty a podobne. Chcela by som mať toľko odvahy ako Ty a pomôcť bezvládnym ľuďom. Niektorí ľudia museli zomrieť, to je na tom najhoršie, ale aj ostatní boli vážne zranení a prevezení do najbližšej nemocnice. Neskôr sa zotavili, no aspoň v to dúfam. Musel to byť aj pre Teba zážitok na celý život.

Zajtra ma čaká ďalší deň v škole, preto sa musím rozlúčiť, ale želim Ti veľa síl a energie, aby si ich mohol rozdávať všetkým, ktorí sú odkázaní na Tvoju pomoc. Možno sa mi raz podarí byť ako Ty, aj keď to ešte potrvá.

S pozdravom

Andrea Kukráková

Ocenená práca v súťaži
Európa v škole

Práca záchranára

Záchranári zachraňujú životy stále,
ich povinnosti vôbec nie sú malé.
Telefón „crrrrrrrrrr“ vyzváňa,
v službe sú nepretržite odrána.
Povinnosti majú dennodenne veľké,
nemôžu len tak nečinne sedieť pri telke.
Veď keď niekomu pomôžeš v núdzi,
záchranárska krv aj v tebe prúdi.
Hoci záchranár službu nemá,
zobudí sa, keď prvý lúč slnka svieti z neba.
Unavený zaspáva až vtedy,
keď nás mesiac po tvárach hladí.

Želmíra Borkešová, 5.A

Ocenená práca
v súťaži Európa
v škole

Mojich deväť školských rokov

Čo mi dala škola za deväť rokov? Keď sa nad tým zamyslím, dala mi veľmi dôležité veci, ktoré budem v živote vždy potrebovať a to, že viem písať a čítať.

Myslím si, že škola ma naučila všetko, čo teraz viem. Mala by som jej byť vďačná a nielen ja, ale aj všetci moji spolužiaci. Do školy chodím už deviaty rok a môžem s istotou povedať, že škola mi dala veľa. Dokonca si myslím, že už v škole sa rodia tie najväčšie úspechy v živote človeka. No mojich deväť rokov v škole nebolo vždy ružových. Už od prvého ročníka so mnou lomcovali rôzne pocity. Zo začiatku som sa do školy tešila, lebo poznávanie a objavovanie nových vecí ma veľmi bavilo. S pribúdajúcim vekom ma poznanie a objavovanie nových vecí akosi prestalo fascinovať a čoraz častejšie som pociťovala pocit krivdy zo strany učiteľov či spolužiakov. Niekedy aj trápny pocit zahanbenia, no myslím si, že aj to patrí k škole. Boli však aj obdobia, keď som sa aj vo vyššom veku tešila do školy. Pociťovala som sladký pocit víťazstva či už z vydarenej písomky, súťaže alebo z príjemného dňa v škole. Ani si neviem predstaviť, že by som nechodila do školy. Aké obrovské množstvo informácií by mi uniklo? Veď každý deň na každej hodine sa dozviem niečo nové.

Celých deväť rokov som jedla sladkohorké ovocie poznania. Za všetko, čo teraz viem, môžem vďačiť škole, trpezlivým učiteľom a určite aj mojim rodičom, ktorí mi umožnili chodiť do školy a pomaly spoznávať svet.

Miriama Bodnárová, 9.A

Môj školský príbeh

Mnohokrát sa zamýšľam nad tým, čo nám dáva škola. A veru prichádzam nato, že nám dáva toho mnoho. Najväčším kameňom úrazu, ktorý sa týka školy, je pre mňa ranné vstávanie.

Keď si spomeniem na tie časy, ako som chodila do škôlky, mám príjemné pocity. Škôlka bola pre mňa ešte len jedným, malým krôčikom k vzdelaniu. Spomínam si aj na chvíle, keď som s nespelým úsmevom išla do škôlky. Škôlku som mala veľmi rada, pretože sme sa tam nemuseli trápiť s učením. Neskôr som urobila rózny krok, pretože som sa ocitla v základnej škole. Ja osobne si neviem predstaviť život bez školy. Samotná škola a zároveň učenie v nej tvorí v spoločenstve dôležitú úlohu. Škola je pre nás ako bunka v spoločnosti. Niektorí žiaci sú snaživí, podaktorým škola nič nehovorí. Ľudia v jednej škole sú ako keby jedna veľká rodina a členovia triedy ako väčšie lastovičie hniezdo. Veľakrát sa stáva, že mnohí ľudia vedia učivo stopercentne. Ja už teraz momentálne študujem deviaty ročník na základnej škole. Po všetky tie roky strávené v škole, som sa toho veľa naučila. Najťažším krokom pre mňa bolo to, keď som sa zrazu z prvého stupňa, t.j. po štyroch rokoch, dostala na druhý stupeň. Všetko tu bolo pre mňa nové. Na tomto stupni bolo iné

to, že každú hodinu nás učí iný učiteľ, čo na prvom stupni takto nebolo. Ešte ma čaká v deviatom ročníku skúška učenia a potom už len predstavy, aké to bude, keď od septembra budem stredoškoláčka.

Lenka Hrešanová, 9.B

Škola a ja

Keď rozmýšľam o tom, ako som prvýkrát vstúpil do školy, zdá sa mi to, akoby to bolo nedávno. Deväť rokov strávených v škole – nie je to veľa, no nie je to ani málo. Každý deň sa zamýšľam nad tým, koľko krásnych dní mi škola vzala. Stalo to za to? Určite! Určite áno, za všetko čo viem, vďačím práve škole. Celých deväť rokov som viedol boje s lenivosťou a rodičmi. Škola je pre nás veľmi dôležitá. Možno si niektorí neuvedomujeme, že vzdelanie je pre nás základ života. Moja púť plná učenia, zábavy, ale

niekedy aj slz sa začala, keď som nastúpil do prvého ročníka. Na prvom stupni som si neustále kládol otázku: „Čo je to škola?“ Postupom času som zistil, že škola je základ života. Prvé štyri roky som školu až tak veľmi vážne nebral. Viete, detský rozum, sny, hlava plná hier a iného. Teraz, keď som už na druhom stupni, je to pre mňa kruté a zložité. Niekedy mám chuť všetko nechať tak, prestať sa učiť a len tak sa flákať. No potom si uvedomím, že bez školy v živote nedosiahnem nič. Týchto krásnych deväť školských rokov som prežil ako deväť rokov v llave. Miestami som sa v škole cítil ako vo väzení. Teraz viem, že tých deväť rokov bolo vlastne celé moje detstvo. Mal by som byť na školu nahneváný, ale pravda je iná - škole

som vďačný, som vďačný učiteľom, ktorí ma učili – bez nich by boli moje vedomosti nulové.

Jakub Buban, 9.B

Škola mojimi očami

Nikto by nepovedal, že deväť rokov v škole ubehne tak rýchlo. Čo mi škola dala? Škola mi dala toho toľko, že sa to nedá opísať. Stálo nás to veľa úsilia. Každý deň skoro vstávať, učiť sa a mnoho ďalších vecí, ktoré sa nám nepáčili. Ale na druhej strane, škola mala aj svoje kladné stránky pre nás deti. Lákali nás do školy priatelia, ktorí nám cez víkendy chýbali, a bez ktorých by snáď škola ani nebola školou. Pravda je, že škola nedáva iba ozajstných priateľov a kamarátov, ale aj veľa vedomostí, ktoré len tak doma nezískame. Učitelia mali s nami veľa trpezlivosti, hoci mali chvíľky, kedy im už len trochu chýbalo k tomu, aby vybuchli. Občas, keď sme nemali domáce úlohy, nechali nás po škole, aby sme si to napísali. Mnohokrát s veľkou nechťou a odporom sme ostali. Ale učitelia nás nenechávali po škole len tak pre trest, totiž záležalo im na nás a chceli, aby sme sa to naučili poriadne. Niekedy boli také dni, že sme mali toľko domácich úloh, že ja osobne som nestíhala a niekedy už ani nevládala sa učiť. Boli dni, keď som len vymenila knihy, zošity, učebnice a mohla robiť niečo iné. Nikdy sme nemali radi, keď nám učitelia povedali: „Aj tak doma nič nerobíte“ a dali nám toho veľa. Ktovie, možno to bolo dobré a možno nie. Ja si myslím, že žiakom, ktorým na tom záležalo, sedeli a učili sa. A tým, ktorým to bolo úplne jedno, sa do toho ani nepozreli.

Veľa dní bolo dobrých a pekných. No boli aj také, ktoré keby sa dal vrátiť čas, tak ich určite zmeníme, ale nedá sa. Škola bola naším druhým domovom, kde sme trávil mnoho hodín. Učili sa, písali, čítali, športovali, ale aj hrali sa, smiali, plakali a prežili tak deväť školských rokov.

Terézia Balintová 9.A

Príroda okolo nás

Otvára sa jarný deň sťa malý kvietok. Vychádza veľké dobré slnko. Spieva si krásne piesne, ktoré počuť navôkol. Motýle poletujú sem a tam po oblohe a spievajú si krásne piesne. Veľká jarná obloha sa teší sťa malé dieťa. Oblaky plávajú po oblohe ako víchor a usmievajú sa. Mohutné stromy sa smejú sťa šťastný človek. Na stromoch sa vtáčiky hrajú a spievajú piesne. Jasná voda sa ligoce ako hviezda na nebi. Pri vode sa kamene rozprávajú o krásach jari. Malé bobry sa hrajú na pestrej lúke kvetov. Lúka je plná pestrých kvetov ako sukňa s farebnými fiolkami. Bobrie rodinky si stavajú veľké domčeky. Po lúke veselo behajú a skrývajú sa za veľké stromy. Vôkol nich počuť veselý smiech jari.

Viktória Holubčíková, 7.B

Voda si veselo žblnká ponad jarnú krajinu. Jej pýchou sú vysoké skaly akoby sa dotýkali jasného neba. Slnčné lúče slnka svietia sťa hviezda na nočnej oblohe. Studený vetrik si z hudobného prejavu stromov do rytmu nadšene popiskuje. Vôňa ihličnatých stromov rozvoniava po celej krajinke. Rozšantené kamzíky sa naťahujú na skalách. Ľadový sneh zakryl zelené hory sťa mraz v zime zakľal svoje ľadové kráľovstvo. Na oblohe si mráčiky zakrývajú svoju tvár ako bobry v temnom lese. Slnko svieti, voda láka, vo vode už vidno raka.

Voňavé kvety z okolitej lúky sa odušu bijú, aby ich maličká včela Nela konečne opelila. Je tu krásne, to čaro potoka, nádherné zvieratká, mlčiace skaly a mnoho ďalších krás nájdete len tu u nás.

Niektorí ľudia by za pomoc niečo chceli. Čiže niečo za niečo. Ale pomáhať si treba, lebo nikdy nevieme, kedy to budeme najviac potrebovať. Teda, mali by sme sa naučiť pomáhať dobrovoľne. Napríklad niekto z toho môže mať dobrý pocit a hlavne môže nabráť nejaké skúsenosti. Taktiež nie vždy sa nájde dobrá duša, ktorá pomôže. Veď si niektorí pomyslia, tak ja mu nepomôžem, lebo ho nepoznám. Preto sa pýtam prečo? Či im nestačí slovíčko, čo robí veľké zázrak - ďakujem? Ale áno, skutočnosť je taká. No poniektorým je to úplne jedno z akéhokoľvek hľadiska. Ale keby sa to stalo im, tak by možno pochopili, aké to je a snáď by sa v nich hádam niečo prebudilo. Preto by sme sa mohli stať aj my dobrými anjelmi a pomôcť tým, ktorí to NAOZAJ potrebujú.

Miriam Kufová, 7.B

Bola som pri babke v nemocnici, ktorá bola veľmi chorá. Už mala smrť na vlásku. Raz, keď som bola pri nej, pohádala som sa s ňou a ona to vzala vážne. Pobrala som sa domov a začala som nad tým rozmýšľať. Chcela som sa jej ospravedlniť za to, čo som jej povedala. Ako som nad tým rozmýšľala, nakoniec som sa rozhodla povedať jej prepáč. Keď som prišla do miestnosti, kde bola babka, bála som sa, čo mi povie. Babka spala a nemohla ma vnímať. Počkala som asi hodinku, kým sa zobudí. Keď začala pomaly otvárať oči, ja som jej povedala: „Ahoj babka, prosím, prepáč mi, čo som ti povedala.“ Babka s veľmi malou silou otvárala ústa a začala hovoriť pekné slová: „Moja drahá vnučka, odpúšťam ti.“ Keď mi babka dopovedala posledné slová, začala strácať dych, v tej chvíli som nevedela čo robiť. Rýchlo som zavolała doktora, no babke sa už pomôcť nedalo. V tej chvíli som si uvedomila, že každý deň som mala pri sebe to najdrahšie, čo som len mohla mať.

Viktória Holubčíková, 7.B

*Kto je spokojný s tým, čo má, ten má najväčšie a najistejšie bohatstvo.
Latinské príslovie*

Pani učiteľka nás zakaždým upozorní, keď sa nám niekedy zamieša nejaké nevhodné slovičko do nášho prejavu. Niekedy aj tajne dúfame, že ho nezachytí, ale zbytočne, akoby ju také slovička priťahovali. Neobávajú sa, nejde o nič neslušné, ide o nárečie, s ktorým žijeme, preto je nám blízke. Vraj je nespisovné a nepatrí všade, ale ja si myslím, že ho treba rozvíjať, aspoň v týchto riadkoch. Aj toto sa stáva, kôň má štyri nohy a potkne sa, rovnako aj nám sa podarili priam neuveriteľné kúsky. ☺

Ta už je ceplo, ne? Ta i mi sme še zdohadali is vonka. Nadzali sme korčoli na nohi a šli me zos hrunka dolu. Jedna bula na bicigľu a ostatne na korčoloch. Ta sme

dajak došli ku parku a smedzilo nas, ta sme šli na kofolu, ale nebula, ta i vinea bula dobra. 40 centi me za ňu dali, ale smakovala nam. Tote co sebe nič nekupili, zrobili srandu z balonom. Naľali do balonka vodu a davaj vonka še ometovac. Ale nakonec sme še neometovali, ale sme sebe ho ľem rucali. Sranda bula, ale jak še patri, každý balon ras muši puknuc. No ale jedna z nas toto ščesce mala. Balon jej puknul u rukou a calu ju ošplíchal. Špirala še jej rozmazala na očov a mi sme še šmiali jak durne. „Ta nešmejce še tam jak duraci!“ kazala Anonimka. Kedz sme še došmiali, ta me šli daľej. Ta Anonimkoj po drahe vischlo mokre tričko i ľegini. Ta išče sme še kus pokorčuľovali a išli sme každa svoju drahu.

Ta kec už je ceplo, ta še chodzime bicigľovac. Na ščesce jedna z nas ma bicigel' co še i u zadu da šedzec. Ta reku oprobujeme. Ta jak me še vozili, ta jedna z nas zbačila štvorkolku a hutori: „Paľem štvorkolka!“ A vodička na bicigľu prudko zatočila s kormaňom. U tim momente zľecela Anonimka z bicigľa a to tak, že še za ňu prašilo. No keby sce to vidzeli, lokce i koľena pozozdirani, nohavki podrati. Jak še Anonimka zdohadala, že už je na žemi, začala še šmiac. No ale šmich ju prešol, kedz zbačila, že medzi nohami jej švici tricentimetrova dzira. A my sme še začali smiac išče vecej. Ľedvo došla domu. Na ščesce po ňu prišol motor.

Jak každi ráno aj toto pondzelokovi me šli do tej našej školi. Ta stojime tam, ta stojime, taki me jak zaspati, ta odrazu patrime, že po schodoch še štvora cetka s kočarom a u nim dzecko. Kočar zaparkovala ľem pol metra od nas, dzecko višlo z kočara a spolu zos maceru šli do školi. Jak furt zrobili sme zvučku diaľkovoho zamikaňa (pííp,pííp,čk,čk). Ta hutoreli me, ta hutoreli me, ta Anonimka še chcela predvadzac, ta sebe čupla ku tomu kočiku. Ta aj s nim pošla dolu do žeme. No vona še zachranila, ale kočik ne. Kočik zrobil spiatocku a salto. Ta hrímlo z nim a hodzinki še rozbili. Každí na nas patrel a ani sme še nenazdali a macir už behom višla zo školi. Okamžite ho dzvihala a Anonimka, aby zachranila co še da, ta pribehla ku nej a dzvihala zahlavki a pleceni deki. Mi lapali po dichu, rehlili sme še jak dzive. Kec toto školnik vidzel z nervu kazal: „Ta nepaťce na tot kočar, ale icce ho

podzvihnuc!!!!“ Mi sme še začali šmiac išče vecej a kec už už sme še zdohadali, že pujdzeme pomohnuć, ta už puščali dnu do školi. Cez dzen sme na nič inši nedumali, ľem na tot incident zoz rana. Na druhi dzeň me cetku opčekovali, ale cetka še asi napudzila a neprišla. Aspoň zna, dze ma na druhim parkovac kočar!!!

Ta život školaka je bars češki, i taška je češka a vecka zo školi domu is, ta to konec. A išče kec mame telesnu a vecka is spoceni domu abo u ľece, kec bars horuco, ta to ani ňehutorim. Kec idzem domu na bicigľu, ta me kus aspoň preduje. Ale kec mam hutorec o učeňu, ta veľo toho jest na nas a teraz mi šedzmaci zme zapadli do toho novoho učebnoho planu, ta mame dva jaziki a še nescihame teľo učic a ani še nam teľo nechce, bo u ľece chceme i vonka chodzic i oddichnuc a tak. A išče nam aj zavidza, bo ňemušime nič robic, ľem še učic, ta dzekuju šumne. ☺

Médiá okolo nás

Autorské práva na internete sú chránené zákonom o copyrighte. Podobne ako v tradičných printových médiách (tlač, čiže noviny a časopisy) a elektronických masmédiách (rozhlas, televízia), ale aj vo filme, literatúre či umení. Porušením autorských práv a duševného vlastníctva hrozia sankcie - odobratie nelegálnych kópií, finančné pokuty i väzenie. Autorské práva patria medzi predmety duševného vlastníctva. Ďalšími sú napríklad vynález, ochranná známka, umelecké dielo.

Copyright = autorské právo (z ang.)

Autorské právo je právo rozhodovať o vlastnom diele - duševnom vlastníctve. Je garantované zákonmi krajiny, v ktorej bolo dielo vydané, resp. ktorej národnosti je autor. Medzinárodné dodržiavanie autorských práv je umožnené medzinárodnými zmluvami.

Autorské práva je možné vzťahovať len na diela. Nie na názov, myšlienku, spôsob, objav, metódu a pod. Autorské právo na dielo vzniká okamihom, keď je dielo vyjadrené v podobe vnímateľnej zmyslami. Od tohto okamihu má autor právo pomenovať svoje dielo a môže ho označiť symbolom ©. Väčšinou sa používa nasledujúci zápis:

© dátum_vzniku meno_autora → Copyright © 2011, ZŠ s MŠ Pavlovce nad Uhom

K použitiu symbolu © **nie je** potrebná žiadna registrácia. Tento symbol len upozorňuje na to, že dielo je chránené autorskými právami. Autorské práva má autor bez ohľadu na to, či svoje dielo označí alebo neoznačí týmto symbolom a či si svoje autorské práva registruje alebo nie! Registrácia slúži väčšinou len v prípade súdnych sporov ako doklad o autorstve. Pri spore je samozrejme rozhodujúci dátum, kedy mal daný človek dielo k dispozícii (predpokladá sa, že autor mal dielo ako prvý). Jednoduchý dôkaz o dni, kedy už bolo dielo u vás, získate napríklad tak, že ho pošlete sami sebe (poštová pečiatka).

Autor má právo na ochranu svojho autorstva, právo rozmnožovať dielo, dostávať odmenu za každé použitie diela, bez súhlasu autora sa dielo nesmie používať. Autor môže previesť na inú osobu právo použiť dielo, nemôže sa však svojich autorských práv zriecť. Autorské právo trvá po celý život autora a 70 rokov po jeho smrti. Po smrti autora prechádzajú práva na dedičov, v prípade spoluautorstva na spoluautorov.

Takže, čo by sme mali vedieť?

Autorské právo je súhrn právnych noriem upravujúcich vzťahy vznikajúce v súvislosti s vytvorením literárneho, vedeckého alebo umeleckého diela, ktoré je výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora.

V angl. jazyku je známy pod označením **copyright a značkou ©**. Pod autorské práva spadajú napr.: hudobné diela – piesne (hudba aj text), literárne diela, softvér (programy, teda aj hry).

Tieto sa nesmú bez súhlasu autora ďalej šíriť a rozmnožovať. Vo všetkých civilizovaných štátoch sveta, aj na Slovensku, je toto chránené zákonom.

Teda je protizákonné napr.: napaľovať CD s hudbou, sťahovať hudbu (súbory mp3) z internetu, napaľovať DVD s filmami, sťahovať filmy z internetu, pozeráť na internete filmy, kopírovať („prefocovať“) knihy alebo ich časti a podobné veci bez súhlasu majiteľa autorských práv.

Tak ako človek vlastní nejakú hmotnú vec (napr. auto), môže vlastniť aj vec nehmotnú, ktorú vytvoril (napr. pieseň). Tak ako sa mi nebude páčiť, ak mi niekto ukradne auto, nebude sa mi ani páčiť, ak mi niekto ukradne (stiahne z internetu, napáli) pieseň.

Majiteľ autorských práv je osoba, ktorá toto dielo (film, hudbu, knihu...) vytvorila, resp. právoplatne zdedila.

Čo sa týka softvéru (programov a hier) situácia je trochu komplikovanejšia. Existujú tu dve kategórie programov. Tzv. **komerčné a voľné (free)**. Zjednodušene, **komerčné** treba zakúpiť a **voľné** možno používať zadarmo. Ak budeme používať komerčné programy „načierno“ porušujeme zákon a môžeme byť potrestaní.

Pre činnosť porušujúcu autorské práva sa zaužívali výrazy ako pirátstvo, či medzinárodne warez.

Relax

Apríl je mesiacom ochrany a tvorby všetkého živého, čo nás obklopuje, patrí tam životné prostredie a neodmysliteľnou súčasťou sú aj všetky zvieratká, nám milé či nemilé, ale živé navštív stránku www.priateliazvierat.sk a staň sa jedným z nich

"Naučili sme sa lietať v povetrí ako vtáky, potápať pod vodou ako ryby.
Zostáva len jediné. Naučiť sa žiť na Zemi ako ľudia."

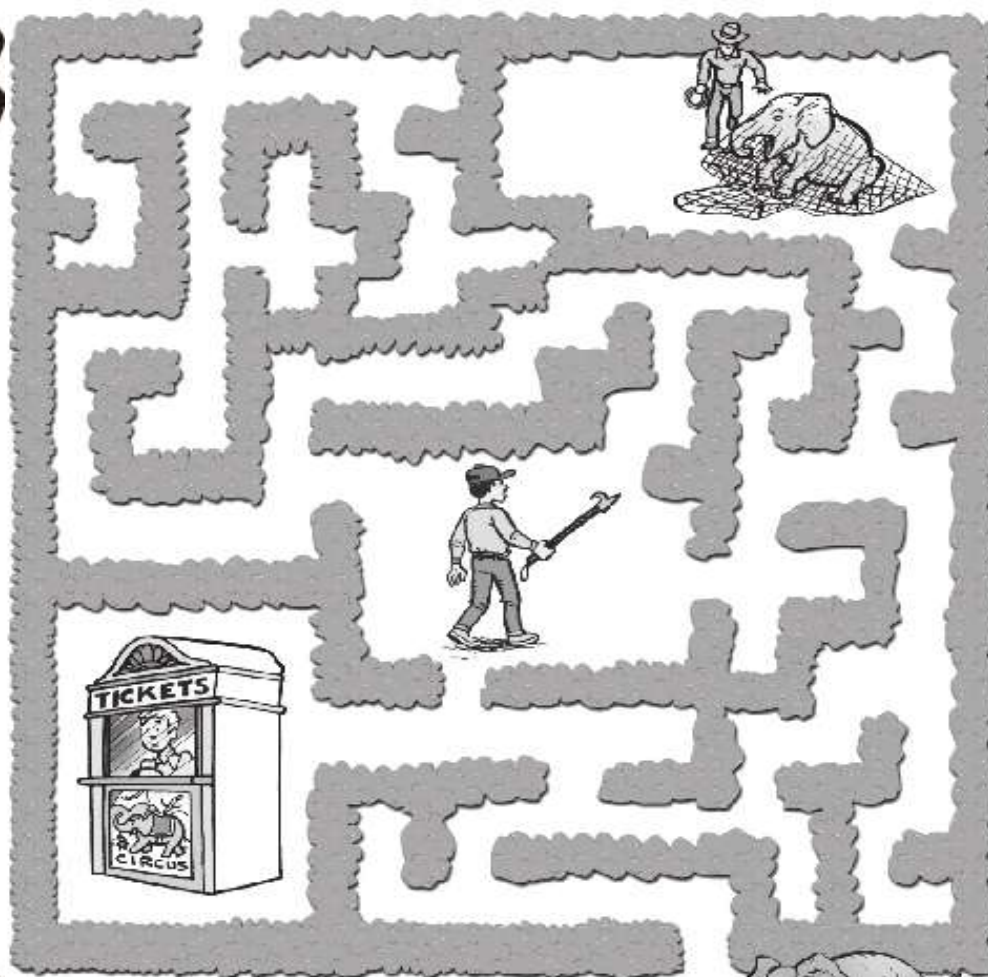
G. B. Shaw

Cirkusy nie sú smiešne pre slony

Slony v cirkuse sú veľmi nešťastné. Nemajú tam svoju rodinu, žijú v malých privesoch a sú nútené predvádzať kúsky, ktoré by v divočine nikdy nerobili.

Ak by si bol slonom, nechcel by si opustiť cirkus a ísť do rezervácie, v ktorej by si mohol behať a hrať sa?

Pomôž sa dostať
slonovi do rezervácie!

PETAKIDS
www.priateliazvierat.sk

1. Privítali by ste viac prázdnin?

Jasné, určite by sa hodili.

Tešilo by nás, keby sme mohli byť doma a vylihovať v teplej posteli. ☺

2. Ako sa vám páčia hodiny v počítačových miestnostiach?

Veľmi sa nám páčia hodiny pri počítačoch.

Je to dosť zaujímavé a zaujímavá je aj Planéta vedomostí.

3. Chcelo by ste automat na sladkosti?

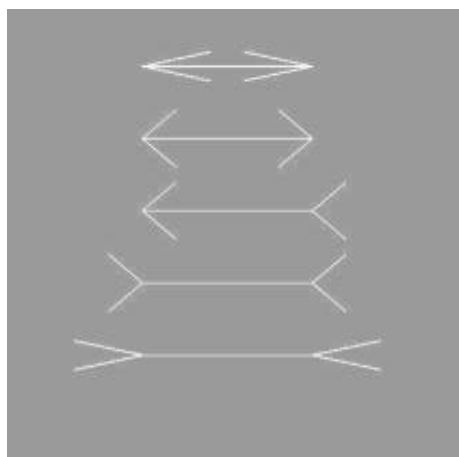
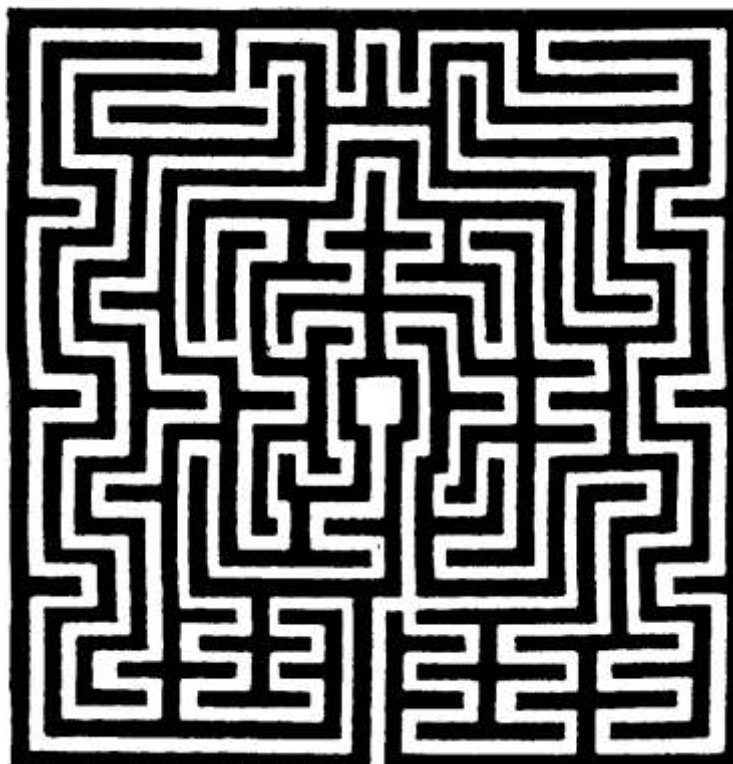
Bolo by to výhodnejšie, lebo nás učitelia nechcú púšťať do obchodu.

Á aj čipsy by sa tam hodili.

4. Ako sa na vás prejavuje jarná únava?

„Pridzem do školy, ľiham a špim !“

Veľmi sa nám nechce pripravovať do školy, preto sú naše známky také aké sú =)

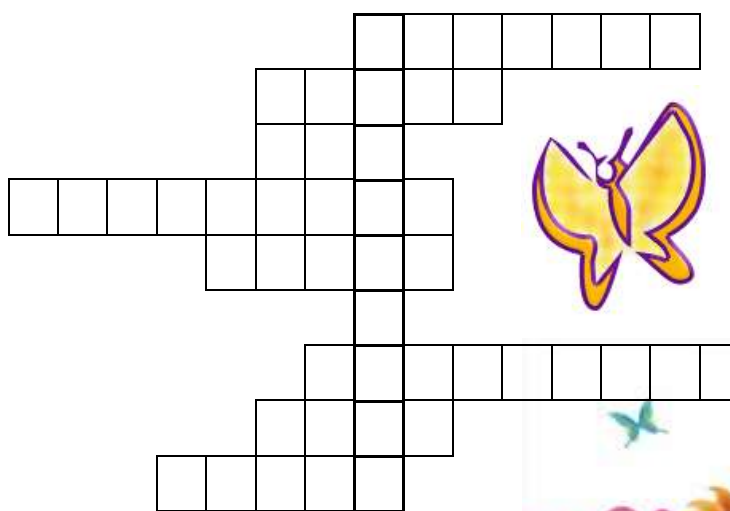

Určite nie som jediný, koho tieto očné klamy zaujali. Pre ľudský mozog je hádam „nerozlúsknuteľné“ ako to, že vidíme body tam, kde nie sú, ako to, že na 100% vidíme, že ten obrázok sa hýbe a on sa ani nepohol. Darmo na obrázok pozeráme pol hodiny- a v kuse žasneme, ako to je možné. ♥

Narysujte si 2 úsečky dlhé napr. 2 cm. Na jednu nakreslite po bokoch čiary dovnútra, a na druhej zvonku. Je to rýchly trik, ktorý spravíte za pár sekúnd

Veľa ďalších ilúzií a očných klamov nájdete aj na internete.

1. Kraslice inak?
2. Čo kvitne na jar?
3. Čo zbierajú včely na jar z kvetov?
4. Ako sa volá činnosť ktorú chlapci vykonávajú cez Veľkú Noc?
5. Čo používajú chlapci na šibanie?
6. Prvý jarný kvet
7. Názov ľudového odevu
8. Prvý jarný mesiac

Vyfarbi obrázky

***Ozdob si okno svojej izby jarnými motívmi
Stačí len zväčšiť a vystrihnúť.***

Šport

Gymnastika – školské kolo

Katégória A

1. Martina Zamborská, 3.A
2. Dominika Zamborská, 1.A
3. Tatiana Šebová, 1.A

Katégória B

1. Daniela Vincová, 5.A
2. Želmíra Borkesová, 5.A
3. Michaela Kendrová, 6.A

Katégória C

1. Miriama Kuřová, 7.B
2. Daniela Hudiková, 7.B
3. Simona Jakabová, 6.B

Katégória B

1. Milan Mašlej, 5.A
2. Richard Geletič, 5.A
3. Denis Imre, 5.A

Katégória C

1. Radoslav Ridaj, 9.B
2. Peter Kušník, 9.B
3. Tomáš Mako, 7.A

Gymnastika – obvodové kolo

- Vincová Daniela - 3. miesto
 Borkesová Želmíra - 5. miesto
 Kendrová Michaela - 7. miesto
 Mašlejová Jarmila - 8. miesto

Celkové umiestnenie dievčat: **2. miesto**

- Mašlej Milan - 1. miesto
 Geletič Richard - 3. miesto
 Perduľak Dominik - 6. miesto
 Imre Denis - 7. miesto
 Rimko Juraj - 12. miesto

Celkové umiestnenie chlapcov: **2. miesto**

Na stope netradičným športom

LAKROS je tímová hra, hraná na trávnom alebo umelom povrchu. Pri hre súperia medzi sebou dva tímy, pričom základným cieľom hry je dostať loptu do súperovej bránky a zároveň zabrániť súperovi v tom istom. Na to, aby hráči dostali loptu do súperovej bránky, používajú špeciálne palice – „lakrosky“. Každá „lakroska“ sa skladá z dvoch častí:

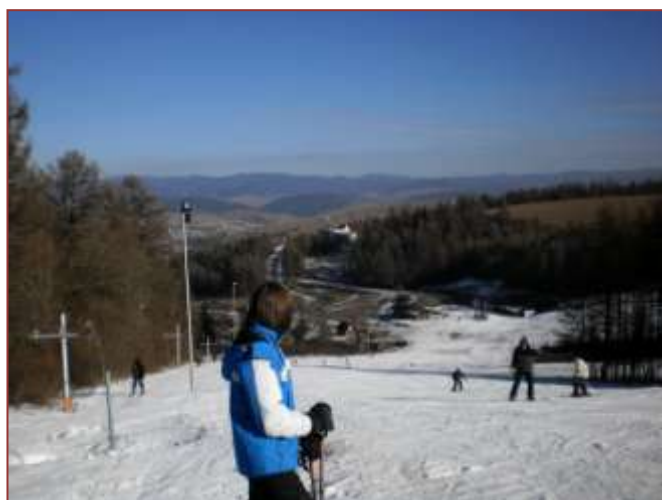
- ★ tyčka, ktorá môže byť z rôzneho materiálu, najčastejšie sa používa hliník, titan a samozrejme drevo
- ★ hlava, pozostáva z plastového rámu a sieťky (koženej alebo zo šnúrok)

V lakrose je povolený telesný kontakt, ktorým si môžu hráči pomôcť či už pri bránení alebo pri útočení. V súvislosti s týmto pravidlom, sú hráči povinní nosiť výstroj, ktorá ich chráni pred zranením. V prípade, že sa hráč dopustí faulu, nasleduje trest v podobe vylúčenia na určitý čas.

Technické chyby (offside, držanie, nedovolené bránenie, strčenie zozadu), tím je potrestaný stratou lopty alebo pokiaľ nemá loptu v držaní, trestom 30 sekúnd. Za osobné chyby (sekanie, podrazenie, krosček) sú hráči vylučovaní na 1 minútu, v prípade hrubého faulu na 2 alebo 3 minúty, poprípade do konca zápasu.

Pre žiakov 4. a 5. ročníka je každoročne sviatkom, keď môžu navštevovať krytú plaváreň v rámci plaveckého výcviku. Sviatkom nie preto, lebo sa „ulejú“ zo školy. To teda nie! Pod vedením skúsených inštruktorov sa oboznámi s bazénom, s vodou, ktorá im najskôr siaha po bradu, po oči a nakoniec sa niektorí odvážia i do väčšej hĺbky. Pevne veríme, že rozšírime rady plavcov spomedzi žiakov našej školy. Zatiaľ je spokojnosť na oboch stranách, spokojní sú aj žiaci a aj ich inštruktori. Denne bojujú s vodou v michalovskom bazéne a zdá sa, že úspešne. Prvé obavy pominuli a žiaci môžu rozširovať a prehľbovať plavecké zručnosti a techniky. Upevňovanie plaveckých pohybov sa realizuje postupným predlžovaním odplávaných metrov. Plavecký pohyb sa zdokonaľuje neustálym opakovaním vo vodnom prostredí. Postupne zistia, že sa menia ich pocity a zážitky pri otužovaní na skutočnosť, a že je to super a na osoh ich telu. Ani nevedia ako tých pár dní ubehne a plavecký výcvik sa skončí. Žiaci musia vymeniť bazén za školské lavice a pokračovať v učení. Voda sa však stane pre všetky deti kamarátkou a neustále ich láka. Preto, ako to dnešné deti dobre vedia, určite prehovorí svojich rodičov, aby si našli čas na spoločnú návštevu plavárne či kúpaliska, lebo im chcú ukázať, čo všetko sa naučili. A čo s rodičmi, ktorí sa boja vody? No predsa ich ratolesti už vedia ako na to ...

Tohtoročná zima k nám bola pomerne štedrá a potešila nás bohatou snehovou nádielkou. Boli sme radi, pretože sme mohli vyraziť na lyžiarsky výcvikový kurz. Celý týždeň sme si vychutnávali príjemné prostredie a samozrejme i lyžovačku.

7. februára sme vyrazili na dlhokámsku cestu. Keď sme tam dorazili, hneď sme sa vybalili a potom sme sa išli naobedovať. Strava v ubytovni bola vynikajúca. Po obede sme na seba natiahli otepľovačky, vetrovky, čiapky, rukavice a vyštartovali sme smerom na svah. K svahu sa išlo dole kopcom. Keď sme došliapali na svah, prvé otázky smerovali na pána učiteľa: „Áááá, pán učiteľ? Nastavíte mi lyže?“ Keď už bolo všetko na mieste, odvážnejší mohli ísť k

vlekom. Fungovalo to tak, že pán učiteľ sa venoval začiatočníkom a pán riaditeľ bol s pokročilými. Nevyhli sme sa ani fotkám, ale ani kamere. Bol to pre nás stres, keď sme pred kamerou mali robiť „oblúčiky“. No všetko sa dalo zvládnuť. Po namáhavých dňoch nám pán riaditeľ ukázal video, na ktorom sme sa riadne nasmiali. Takto to pokračovalo každý deň. Neobišla nás ani svalovka. Večierku sme mali do 22:00 hod., ale je jasné, že to tak nebolo a spať sme chodili podstatne neskôr, hoci sme vstávali o 7:30 hod. Na piaty deň sme sa konečne pobalili a pred ubytovňou nás už čakal autobus. Cesta späť bola kratšia ako cesta tam. Ale aj tak sme boli radi, že sme konečne doma.

Tajne dúfame, že o rok nás zima opäť nesklame a my znova vyrazíme na lyže.

Zaujalo nás

Počas 75. majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji budú najlepšie svetové hokejové družstvá prvýkrát v histórii bojovať o titul majstra sveta na Slovensku. Šestnásť tímov odohrá od 29. apríla 2011 do 15. mája 2011 v Bratislave a Košiciach celkovo 56 zápasov. Turnaj sa začne zápasmi v štvorčlenných základných skupinách. Nám neostáva nič iné, len veriť našim reprezentantom a dúfať, že tento vzácny titul zostane doma, na Slovensku.

Veriť sme verili, ale ani to nestačilo, podľa trénera Hanlona „je to najväčšie sklamanie v mojej trénerskej kariére. Vydali sme však zo seba maximum, všetci sme tvrdo pracovali, pokúsili sme sa o víťazstvo a dúfali sme až do konca. Nevyšlo to. Ak by sa turnaj začal zajtra, nič by som nezmenil, neľutujem ani jedno svoje rozhodnutie. Zároveň chápem sklamanie fanúšikov, očakávania boli obrovské. Kanadský kouč neidentifikoval ani jednu výraznú slabinu svojho tímu: „Nemyslím si, že to bolo vekom, hoci išlo o poslednú šancu tejto generácie. Som spokojný so všetkými hráčmi, určite nepoviem nič zlé ani na jedného z nich. Nebudem nikoho vyzdvihovať, no ani karhať. Nechceme sa na nič vyhovárať.“ Nevadí, aj tak **ĎAKUJEME !!!**

 Rusko

 Kanada

 Švédsko

 Fínsko

 Slovensko

 Švajčiarsko

 USA

 Česko

 Nemecko

 Bielorusko

 Nórsko

 Lotyšsko

 Slovinsko

 Francúzsko

 Rakúsko

 Dánsko

S úsmevom

- ◆ Sedí dievčatko na lavičke a nadáva.
Príde babka a hovorí: „Čo tak nadávaš?“
Prisadnite si a pošepkám vám...
Babka si prisadne a tiež začne nadávať.
Príde dedko a pýta sa: „A vy dve čo tak nadávate???“
Babka vraví: „Prisadni si a poviem ti.“
Dedko si sadne a babka mu vraví: „Tá lavička je čerstvo natretá.“
- ◆
- ◆ Slon sa kúpe vo vode. Príde mravec a presviedča ho, aby vyšiel von.
Nakoniec slon vyjde a mravec hovorí:
„Dobre, len som chcel vedieť, či nemáš moje plavky.“
- ◆
- ◆ Blondínka píše inzerát: Som pekná, milá a múdra. Volajte na mobil:
nikia3310
- ◆
- ◆ Lev rozdeľuje zvieratá do dvoch skupín. „Tie, čo ste pekné napravo, tie čo ste múdre naľavo.“ Nastane trma-vrma, rozmiestnia sa, iba žaba zostane sedieť. Lev sa jej spýta: „Prečo si sa nezaradila?“ Žaba: „Čo sa mám roztrhnúť?“
- ◆
- ◆ Pani učiteľka skúša Janka: „Prečo vyhynuli mamuty?“
„Lebo v dobe kamennej ešte neboli spolky na ochranu zvierat.“
- ◆
- ◆ Anička pije po prvýkrát kyslé mlieko.
A mamičke hovorí.
„Mami, tá krava bola asi po záruke!“
- ◆
- ◆ Raz si Dávidko kúpil psíka a na druhý deň sa ho pýta kamarát Jakub:
„Má ten pes rád aj deti?“
A Dávid na to: „Áno, ale radšej mu dávam granule.“

Pavlovský školák
štvrtročník pre žiakov i rodičov
Ročník VIII

Šéfredaktor:

Jaroslav Varchola (8.B)

Predseda redakčnej rady:

Daniela Hudiková (7.B)

Redakčná rada:

Jakub Arvay (7.A)

Nikola Halajčiková (7.B)

Viktória Holubčíková (7.B)

Martin Horňák (7.A)

Michaela Kendrová (6.A)

Miriama Kufová (7.B)

Kristína Perduľáková (7.A)

Jaroslav Serenčko (7.A)

Časopis vzniká v spolupráci
s krúžkom *Tvorivá poetika*

Jazyková a grafická úprava:

PhDr. Martina Horňáková

www.zspavlovceuh.sk

Copyright©Pavlovský školák 2011

Základná škola s materskou školou Pavlovce nad Uhom

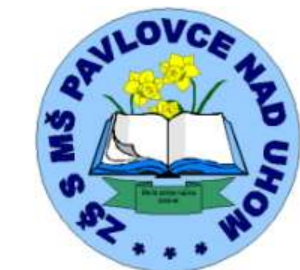
Neskúšačka

Meno a trieda:

Predmet:

Dátum:

PAVLOVSKÝ
ŠKOLÁK